

[A. C. Normann.]

varer, vi fremstiller til eget forbrug, også formindsker leveringsterminerne. En mindre vareefterspørgsel herhjemme vil altså mulig-gøre en større udførsel, og arbejdskraftens anvendelse til eksportproduktion er et af hovedformålene for al fornuftig valuta-politik. En større eksport og dermed følgen-de forbedret valutastilling muliggør, alt andet lige, at nationalbanken kan holde en lavere rente, idet man med større valuta-reserve kan tillade sig større investering. Man kan derfor ikke uden videre se bort fra de øgede eksportmuligheder og deres indflydelse på beskæftigelsen.

Man kan så diskutere, hvilke virkninger det kan få for beskæftigelsen, at man gennem en periode skal gennemgå en omstillingsproces, hvorunder en del af den danske arbejdskraft, der hidtil har været anvendt til produktion for hjemmemarkeds-forbruget, nu efterhånden bliver presset over i eksportproduktionen. Jeg vil for min part ikke benægte, at der kan blive tale om en tid med ubekvemme forhold på arbejdsmarkedet, men at stille det således op, at vi, når vi begrænser forbruget herhjemme, samtidig begrænser beskæftigel-sen tilsvarende, det har ikke noget nyttigt formål, og det er heller ikke saglig rigtigt.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen var inde på en problemstilling, der i og for sig kan være meget interessant, men som jeg ikke synes er særlig aktuel. Det ærede medlem fremsatte et synspunkt, som han synes er kendetegnende for situationen i dag: at et homogent flertal har den fordel, at det kan tillade sig at skifte mening og indrette sine forslag efter de erfaringer, flertallet har gjort under udvalgsforhand-lingerne og imellem de to behandlinger i folketinget, medens omvendt et flertal som det nuværende ikke har mulighed for at ændre sine forslag efter synspunkter, som fremkommer, efter at forslagene er fremsat. Når jeg siger, at det ikke er særlig aktuelt, er det, fordi valget ikke har givet os et sådant homogent flertal i det høje ting eller frembragt nogen mulighed for, at vi kunne få et sådant homogent flertal, men dertil kommer, at jeg synes, at påstanden om, at det nuværende regeringsflertal ikke har været i stand til at ændre sine syns-punkter, eller i hvert fald tage hensyn til

synspunkter, der er fremkommet efter fremsættelsen, er dementeret af selve den betænkning, der ligger foran os, og som danner basis for denne diskussion.

Men hvad er det for forslag? Det synes jeg er det, der er det væsentlige af det hele. Hvad er det for forslag, som den venstre-konservative mindretalskonstellation vil stille op? Jeg synes, det bliver mere og mere tydeligt, at alle de to partiers gebærder mod det forslag, vi taler om, bliver illusori-ske, i alt fald så længe de ikke kan sige, at de har noget bedre eller noget, som blot kunne være et reelt motiv for regerings-partierne til at gøre det, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen ønsker, nemlig ændre deres stilling til det forslag, som de tre partier har fremsat.

Jo, siger det ærede medlem hr. Axel Kristensen, ud over ønsket om deponerings-ordningen — som jeg imidlertid har indtryk af at man de facto har opgivet — har vi fra oppositionspartiernes side en række andre krav, og så nævner det ærede medlem noget sådant som nedsættelse af statens pengeforbrug. Ja, for mig meget gerne. Alle partier her i det høje ting har jo overgået hinanden i at udtale ønske om en nedsættelse af statens pengeforbrug, men der mangler altså bare det ene, som dog ikke mangler i de tre regeringspartiers forslag, at man fra oppositionspartiernes side peger på, på hvilke områder dette kan lade sig gøre. En nedsættelse af statens udlånsvirksomhed, tilføjer det ærede med-lem, også ud over boligbyggeriet. Ja men det er dette med almindelighedernes plage, som vi efterhånden skal døje mere og mere med i diskussionerne; disse almindelig-heder, som skal give indtryk af, at man har gode hensigter, men som jo bare skaber uklarhed og ikke gør en reel debat mulig.

Hvor er det, man vil spare på statens udlånsvirksomhed? Er det de udlånsformer, vi drøftede kort forud for valget? Er det over for fiskeriet, er det over for småskibs-farten, er det over for håndværket, er det over for landbruget, grundforbedringen eller endog udstykningen? Jeg spurgte dengang, da vi havde disse spørgsmål til debat, indtrængende det konservative folkeparti, hvor det var denne formindskelse af udlåns-virksomheden, også ud over boligsektoren,